

קהל שערי אברהם-פרשת בהעלותך-שיעור עיון בענין הדלקת מנורה במקדש

ב דִּבְרֵי אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּהֶעֱלִיתְךָ אֶת-הַנֵּרוֹת אֶל-מוֹל פְּנֵי

הלכות תמידין ומוספין

(ו) להדליק נרות בכל יום:

הולכת עצים: ז' וכן הדלקת הנרות כשירה בורים לפיכך
אם הטיב הכהן את הנרות
*והוציאן לחוץ מותר לזר להדליקן:
ח הרמת הדשן צריכה כהן
שנאמר ולבש הכהן מדרו בר וגו'.
השנת הראב"ד
*והוציאן לחוץ מותר וכו'.
א"ל הפליג בשאמר מותר לזר
להדליקן אלא שאם הדליקן
כשירות:

משנת תורה - מהדורת חדשה - ח (עבודת) / משנת בו מימון (רמב"ם) / עמוד 67
הודפס מאוצר החכמה

הדלקה לאו עבודה היא. תמיתה מילתא 117 דהא
כתיב בה אהרן ובניו, דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר בהעלו' את הנרות 118, וכתיב 119 ובהעלות
אהרן את הנרות. וי"ל דלחכי לא אפקיה בלשון
חיוב 120 ואמר בהעלות או בהעלותך, לומר דלאו
עבודה היא לחייב עליה מיתה בור 121, כשם
שאין חיוב מיתה בעבודה שאינה תמה. ובשם

יחודשי הרמב"ם - מוה"ק - יומא / יום טוב בן אברהם אשכנזי (ריטבי"א) / עמוד 71
הודפס מאוצר החכמה

הדליקן כשרות עכ"ל. וציאור ההשגה נראה, דר"ל דנהי דהדלקה
לאו עבודה היא ולא מיפסל זה זר, אבל מ"מ מנחתה זכה, וכדכתיב
צקרא זעהלותך את הנרות וגו', וע"כ אסור לזר להדליק לכתחלה,
ורק דכיון דפסולא דזר ליתא גנה ע"כ אס הדליקן כשרות זדיענד. 42

יחודשי רבנו חיים הלוי - רמב"ם (מהדורת חדשה) / סולובניצקי, חיים בן יוסף דוב הלוי / עמוד 213
הודפס מאוצר החכמה

זכר, ומשום דיש לומר דאף ללא עבודה היא כיון דכתיב דבר
אל אהרן ואל בניו, וכדאמר בזבחים דף י"ד בטעמא דשמיטה
פרכ זכר פסולת דאף ללא עבודה היא זבחים ככונס מידי דהוי
אמראות נגעים ללא עבודה היא זבחים ככונס, אלא דאפשר לזר

אבן האול - ה (עבודת א) / מלצר, איסר זלמן בן ברוך פריך / עמוד 93
הודפס מאוצר החכמה

כלום, עי"ש, א"כ כיון דמקום
המנורה זיהיכל, זודאי נריך להדליק
זמקומה היינו זיהיכל, ושלל זמקומה
לא עשה כלום, ואיך כחזו הר"מ
זדהלקמן זחזך כשריה, הא
הדלקה זמקומה זעינין*. ואחר זמן
מלאתי קושיא זו זכספר מעשה רוקח
לחכס ספרדי על הר"מ פ"ד
מחנוכה ה"ט, הקשה קושיא זו 53,
ואינו תחת ידי כעת.

השנת הראב"ד

והר"מ פ"ט מה' ז"מ ה"ז כתב דמליקין המנורה זחזך ואמנם
זכו תימאל דודאי אין המנורה ראויה למנחה אלא זפניס
על מקומה זכבר תמה זזה זמנ"ח שס, אבל נראה דעת הר"מ דכיון
דלמנו יומא כ"ד זי הדלקה לאו עבודה היא עיקר המנחה זיהא
דלוק ואפי' הדליקו קוף כשר וא"כ זבאמת זחזך אין כהן מנחה כלל
אלא כשמכניסין זפניס ומעמידין אותה על מקומה מתחילה מנחה,

הרי להדיא מוצא דהדלקה לאו העצה היא, וז"ע. והנראה
מוכרח דעת הרמז"ס, דס"ל דכל עיקר הך מילתא דהדלקת הנרות
אין המנחה זעלם מעשה ההדלקה, כי אס דעיקר מנחתה הוא שיהיו
הנרות דולקים תמיד, וזוה שהנרות דולקים הוא דהוי יסוד קיום

השנת הראב"ד

* וכך הוא מברך על ביעור
חמין בו'. כתב הראב"ד ז"ל
קשה לי על מקרא מנילה ואס
יאמר כל מנחה שהיא מדבריהם
אומר על שהיא כעין רשות קשיא
לי נר חנוכה ואולי מפני שאין לה
קצבה שמהדרין מוסיפין וכן
המהדרין מן המהדרין יותר.
א"כ מפני שזו הברכה הוקבעה
על הנרות שבמקדש שהן של
תורה לפיכך עשאוהו כשל תורה.

השנת הראב"ד

הר"ב טו סכאן אתה לזר כו'. עיין בהשגות מ"כ דואת
הברכה הוקבעה על נרות שבמקדש כו' משמע
מדבריו שריך לברך על נרות שבמקדש ואף דקיי"ל דאס הדליקן זר
כשר כמבואר זיומא ד' כ"ד ע"ז ועיין מ"כ רבינו ז"ל זכ"ס מהל'
זיאח מקדש הלי' זי ע"ש אף זבאמת לפי המבואר זכו"כ פי' אמור
זענת פננת - על הרמב"ם - א אחבה, זמינס, קדושה, נשים / רובין, יוסף בן אפרים פישל / עמוד 32
הודפס מאוצר החכמה

השנת הראב"ד